

« Ἀπολύτως ὠραιότερα καὶ χαριεστέρα· καὶ περιπλέον ἡ μορφή της εἶνε τοσοῦτον βασιλική! »

« Μὲ καθιστᾶς ἀνυπόμονον ὅπως τὴν ἴδω. Ὁ ἄνθρωπος ὁ μνηθεὶς εἰς τὰ ἱερά μυστήρια, ὅταν θεωρῇ ὠραῖον πρόσωπον, ἠνωμένον μετὰ θεοῦ σώματος, δοκιμάζει κρυφίαν συγκίνησιν πλήρη ἐνσεβοῦς φόβου. Ὅταν ἡ ἐπιρροή τῆς καλλονῆς εἰσέλθῃ ἀπαξ εἰς τὴν ψυχὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, αἱ πτέρυγες αὐτῆς ὑγραίνονται καὶ ἀποβάλλουσι τὴν σκληρότητα ἣτις συνέχει τοὺς σπόρους ἐκείνους, οἵτινες ἐξογκοῦμεναι ὑπὸ τὰς ρίζας τῶν πτερυγῶν, ἐξέρχονται πανταχόθεν τῆς ψυχῆς. Ἡ ψυχὴ ἔχει πτερὰ — οὕτω λέγει ὁ Πλούτων — ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐμυήθην εἰς τὰ ἱερά ταῦτα μυστήρια, εἶμαι ξένος εἰς αὐτά. »

« Ἄμα ἴδῃς τὴν κόμισσάν, ἱερώνυμε, ἀμέσως θέλεις τὴν ἀγαπήσει. »

« Ἀλοίμονον, ἀδελφὴ μου, δὲν ἔχω καιρὸν δι' ἔρωτα. Τῇ ἀληθείᾳ δὲν πιστεύω εἰς αὐτόν. Μᾶλλον πιστεύω, ὅπως καὶ τῶν φιλοσόφων ἡμῶν, ὅτι, ἐπὶ τέλους, ὁ ἔρωσ οὐδὲν πλεότερον εἶνε ἢ φαντασιοπληξία, ἢν ταχέως βαρυνόμεθα — ῥωμαντικὴ τῶν κλίσις — διάθεσις, ἢν ταχέως ἐπακολουθεῖ βδελυγμία — κέρτασμα τῆς φαντασίας ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς φύσεως. »

« Αἱ θεωρίαι αὗται εἶνε ἀνώτεραι τῶν δυνάμεών μου, ἱερώνυμε! »

« Ὅταν τὸ ἐξωτερικὸν ἀλλάξῃ, μήπως ὁ ἔρωσ δὲν ἐξαφανίζεται; Μήπως αἱ λευκαὶ ὄφρεις δὲν φοβίζουσιν, αἱ ρυτίδες δὲν ἀποδιώκουσιν, οἱ σεσηπότες ὀδόντες δὲν προξενῶσι βδελυγμίαν; Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν Λατίνοι συγγραφεῖς δι' ἰσχυρίζόμενοι ὅτι ὁ ἄνθρωπος προικοδοτηθεὶς ὑπὸ τοῦ δώρου τοῦ τελειοποιεῖν ὅτι δὴποτε ἡ φύσις τῷ ἐπεδαψίλευσεν, ἐτελειοποίησε καὶ τὸν ἔρωτα καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἐράσματα καὶ πολύτιμα αἰσθήματα συμπτύσσονται εἰς τὸ τῆς ἀγάπης, ὅπως τὰ μέταλλα, ἅτινα συγχωνεύονται μετὰ τοῦ χρυσοῦ — ὅτι ἡ φιλία καὶ ὑπόληψις ταχέως τὸ ὑποστρεφίζουσι καὶ ὅτι προτερήματα ψυχικὰ τε καὶ σωματικὰ ἀποβαίνουσι νέοι καὶ ἰσχυροὶ δεσμοί. Τοιαῦται αἱ ἀντιφατικαὶ τῶν φιλοσόφων γνώμη. »